

Lovforslaget baade hos det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) og det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller). Det er ganske rigtigt, at Arbejdsløsheden for Tiden er mindre, og det er ganske rigtigt, at Indtægtsforholdene for mange Arbejdere og for mange indtægtsnydende her i Samfundet har forandret sig saaledes, at Indtægten efterhaanden er kommet i Niveau med Priserne. Men der er en meget stor Kreds her i Landet, for hvem dette ikke er naaet. Det er de smaa Indtægtsnydere, som ikke har haft nogen Mulighed for at forøge deres Indtægter, som sidder med smaa faste Indtægter, der ikke er Vederlag for Arbejde i Statens eller i privates Tjeneste, men er en lille Pension eller Indtægten af en lille Formue. Disse smaa Indtægter har under ingen Omstændigheder kunnet forøges, men de er i Forhold til Prisniveauet blevet overordentlig meget mindre værd. Nu er Fradragsreglerne i den nugældende kommunale Skattelov, Reglerne for, hvad det er tilladt at fradrage ved Ligningen, jo fastsatte paa et Tidspunkt, da Pengenes Værdi var en ganske anden. Jeg havde fornylig paa et Møde ovre paa Fyn Lejlighed til at høre en Udtalelse af en æret tilstedeværende, som var Partifælle og aabenbart ledende Partifælle af det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh), en Udtalelse, som gik ud paa, at det var i høj Grad ønskeligt, at Reglerne i den kommunale Skattelov snart blev ændret, saaledes at Fradraget blev større. Og dette er meget rigtigt. Disse ganske smaa Indtægter paa 1200 indtil et Par Tusinde Kroner, som efter de nugældende kommunale Skattelovsregler ilægges en Skat, er nu saaledes stillede i Modsætning til tidligere, at de slet ikke evner at bære Skatten, og Fradraget bør utvivlsomt forhøjes. Men dette er jo ikke sket endnu, og derfor vil det overfor disse ganske smaa Skatteydere, Enker, Pensionister, smaa bitte Rentenydere, være naturligt, at Kommunalbestyrelserne har en Adgang til, efter at Skatteligningen er fastsat i Overensstemmelse med Loven, at fritage en saadan Gruppe, hvis Indtægt er ganske lille, for at yde Skat. Jeg forstaar ikke, at noget Medlem kan nære Betænkelighed ved at lægge en saadan Ret i Kommunalbestyrelsernes Hænder. Jeg tror ogsaa eller haaber ogsaa, at ærede Medlemmer, naar de er opmærksomme paa dette Forhold og ikke fæster sig ved Bemærkningerne om Arbejdsløsheden, som indeholdes i Motiverne til Lovforslaget fra et tidligere Tidspunkt, vil erkende, at der er Forhold,

som gør det naturligt, at indtil Skattelovene er undergaaet Forandringer, bør der raades Bod paa saadanne Ubilligheder overfor ganske smaa Skatteydere derigenem, at der gives Kommunalbestyrelserne denne Adgang. Det forekommer mig, at ærede Medlemmer, der i Fjor fik gennemført, at Kommunerne ikke har nogen Mulighed for at skaffe sig Erstatning for det Tab, de faar ved at eftergive saadanne smaa Skatteydere deres Skat, maa erkende, at der ikke fra nogen Side er gaaet videre i saa Henseende end højst fornødent, og at man derfor roligt kan lægge Bestemmelsen herom i det kommunale Selvstyres Haand. Det kommunale Selvstyre er jo netop paa et saadant økonomisk Omraade meget fint mærkende for, hvad det formaar eller ikke.

Jeg er for saa vidt ogsaa overrasket over, at man her vil ligesom søge at standse denne Sag; thi hvis man fra de Partiers Side, som her har haft Ordet i denne Retning, havde ønsket Oplysninger, saa vilde det have fremmet Sagen meget, om Partifæller i det andet høje Ting, med hvem jeg dog ved, man drøfter saadanne Sager, havde udtalt Ønsket herom; men der faldt i Folketinget intet Ord om Krav om Oplysninger i saa Henseende. Jeg har ofte ogsaa fra de Herrer Side hørt den Bemærkning, at det vilde være ønskeligt ikke at lægge alt for stort Arbejde og Besvær over paa Kommunalbestyrelserne; men Besvarelse af Spørgsmaal er et af de mange Arbejder, som man ofte er nødsaget til at lægge over paa Kommunalbestyrelserne. Dog bør man ikke gøre det, uden hvor det er helt nødvendigt. Menes det her i dette høje Ting, at det er nødvendigt, ja, saa skal jeg selvfølgelig forlange disse Oplysninger; men det betyder, at det vil tage meget lang Tid, før nogen Afgørelse af denne Sag kan tilvejebringes, og da jeg stadig maa haabe, at den velvillige Stemning, som Lovforslaget har mødt i det andet høje Ting, ogsaa vil kunne trænge igennem hos alle Partier i dette høje Ting, vil jeg fremdeles anbefale Lovforslaget til en velvillig og saa hurtig Behandling, som de to Partier i Samraad med de andre Partier kan beslutte sig til.

Kragh: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at vi fra Flertallets Side her i Landstinget — den højtærede Minister sagde i Fjor, men jeg antager, det var en Fortalelse, og at han sigter til Forhandlingen i Aar — skulde have hindret, at Kommunerne fik Lejlighed til at skaffe sig